

[Rahbæk Møller]

set indkomst skulle have dobbelt personfradrag, når mænd ikke skulle det; hvorfor i alverden skulle de have det?

Men som vi også alle sammen ved, skete det i en vis hast, og vi opdagede – og det gjorde også hele folketinget – bagefter, at vi havde været lige hastige nok, og at der var en gruppe kvinder, der var kommet i klemme, fordi de i god tro var gået på efterløn i tillid til de gamle regler, men så blev de lige pludselig ophævet, og de pågældende havde ikke en chance. Derfor vedtog folketinget på SFs initiativ, men enstemmigt, at gøre denne uretfærdighed god igen, og SF behøver ikke ros for dette. Det var bare os, der tog initiativet, men det var folketinget, der vedtog det enstemmigt. Vi er blevet gjort opmærksomme på, at der er en meget stor gruppe kvinder født i 1922, men der er enkelte født i 1923 – der kan ikke være nogen senere, for man kan ikke gå på efterløn, før man fylder 60 år – der godt kunne nå det. Hvor mange det er – det er et svar til både fru Aase Olesen, ministeren og flere andre – ved jeg ikke. Ministeren oplyste, at de i ministeriet ikke har fået oplysning om nogen. Jeg har personlig fået 2, kan jeg oplyse.

Jeg har, som flere har bemærket, sendt et læserbrev til Berlingske Tidende – og de to henvendelser kom vel at mærke før dette læserbrev. Jeg synes, det er rimeligt. Hver gang Skibsrederforeningen, Bankforeningen eller Industrirådet bliver berørt, følger de med og ved udmærket godt, hvad der sker, og henvender sig, men vi ser ofte, når der er tale om svage grupper, såsom enlige kvinder, at de ikke opdager, hvad der sker, for de har ikke mulighed, de har ikke apparatet i orden. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at denne gruppe mennesker gøres opmærksom på, at der er noget undervejs, og det er rimeligt, de henvender sig. Som sagt kender jeg 2 kvinder i dag. Jeg ved ikke, om der er flere. Det er der formodentlig, men jeg tvivler på, at det er et stort antal.

Jeg synes også, det er interessant, at ministeren bruger det som begrundelse for at afvise det, at der jo ikke er ret mange. Hvis det er en lille gruppe, hvis det kun er 10 mennesker, der er kommet i klemme, er det for så vidt principielt lige så vigtigt, som hvis det er 20.000, og derfor synes jeg, det skal rettes. Men det gør, at det er overflødig at tage hele årgangen med, som vi gjorde for årgang

1922; det ville være en overdækning. Nu må det være muligt at give disse få mennesker, hvor mange det nu er, en individuel behandling og sortere dem fra, der ikke skal have det. Det er derfor, vi har foreslået ikke bare at flytte skellet ét år til, men at foreslå en dispensation.

Jeg har noteret mig, at såvel socialdemokratiet som de radikale har erklæret sig villige til at kigge på det i udvalget, og det vil vi så gøre, og jeg håber, vi når til en fornuftig løsning.

Jeg kan oplyse, at hr. Lenger over for mig har meddelt, at VS også er positivt.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Kun lige en ganske kort bemærkning. Vi regner med, at der er 3.000 kvinder, der opfylder alderskriteriet, og af dem skønner vi at der maksimalt vil være 1.500, der er gået på efterløn, altså som opfylder efterlønskriteriet, men hvor mange der er gået på efterløn lige netop i det år, der her er tale om, kan vi ikke vide noget som helst om.

Jeg vil gerne protestere imod, at jeg ikke skulle have stor sympati for en ordning, selv om denne ordning kun drejede sig om 1 person eller 2 personer. Det har jeg naturligvis, men det er at vende sagerne en lille smule på hovedet, for vi må se, hvad det er for en ordning; og om det drejer sig om 2, 4 eller 10 personer, der er gået på efterløn, uanset at de ikke har fået det dobbelte personfradrag i mindst et år, det er sådan set ligegyldigt. Man kan selvfølgelig godt sætte en annonce i avisen og sige: er I kede af, at I ikke får dobbelt personfradrag? Og hvis man bare er nogenlunde fornuftig – og det går jeg ud fra at de personer er, som hr. Rahbæk Møller har henvendt sig til i Berlingske Tidende – svarer man naturligvis: vi vil gerne have dobbelt personfradrag. I øvrigt må det glæde Det Berlingske Hus, at den personkreds, som hr. Rahbæk Møller søger, forventes at læse læserbreve i Berlingske Tidende; det skal der jo nok komme noget godt ud af.

Rahbæk Møller (SF):

Lige for en ordens skyld: jeg har sendt nøjagtig samme læserbrev til andre blade, men det er foreløbig kun Berlingske Tidende, der har fundet sig foranlediget til at bringe det. Men man kan udmærket godt forestille